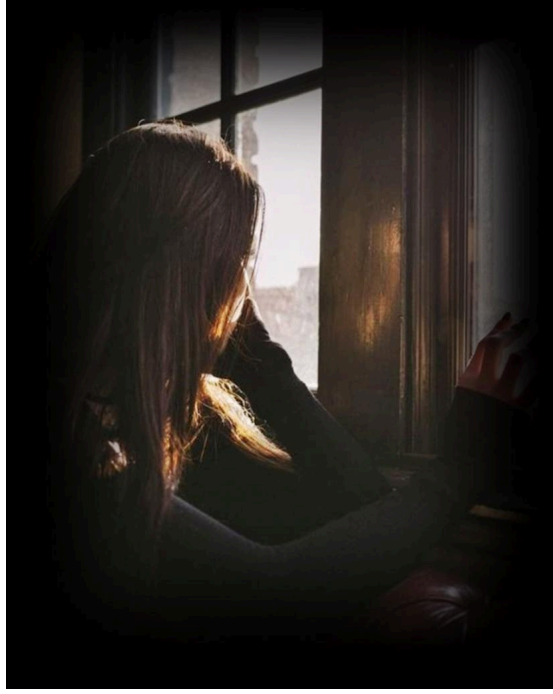

Eriyip Dökülen Kelimeler

– redfer · 03 Temmuz 2024

*

henüz aydınlığın dokunmadığı bir denize yüzünü dönüp
küreksiz sarı sandalın ufukta görünmesini beklerken
yakamozların sessiz ışık oyunlarını izlerken
derken yağmur çiselemeye başlasın
diyelim ki bu yağmur paydos ziliyle beraber bir kadının alın teridir
ve ardından da topraktan mis gibi bereket kokusu yükselsin
bilelim ki bir kadın ağlayan bebesinin ağzına dayamıştır memesini
güneş batsın, ay doğsun. ay kaybolsun,
her güneş doğuşu
bir kadının yaşama karşı yürek sesi olsun

işte bundandır çile doldurması
doğmadan çiçeksiz duvarlar arasında
benzeri suçlara fail olup hükümler giyişi de
hep sürecektir
başka türlü okunmuyor kitaplar bu topraklarda
yazılmayınca bir kadının ismi

sayfaların ortasına yazılır o kadının ismi
anlamadığı bir cümle gelir saplanır böğrüne
köşesinden yaprağı özenle katlarken
adı kadın olur düşen harflerin
belki de ucuz bir aşk romanının sonunda

bir kadın şiirinin mısraları
patlamış mısıra benzer
ısıtır ve patlar
beyaz çiçekler açar sonunda
bahar dallarının hatırına
büzüşür yatağın kenarında öylece
hep böyle uyur sanırsın
oysa günler doğurur yatakta
ve o en büyük sancısıyla
kadın...

acının denizinde sürgüne ateştir
hem titrek hem kırılğan
eylül derler sararan rengine yaprakların
bir yanını ele verir sonbahar
haberini bir sabinin ağlama sesi getirir
iç ısıtan, eriyip dökülen kelimelerle

gelincik tarlasına benzer gülüşü kadının
öper yalnızlığını
zamansız ıslanır sözü
adını yıldızlara yazar her gece

ruh verir ,can dokur , nefesiyle ısıtır kadın
her verdiği biçim kendine benzer
kollarında anlayınca bir insan olduğunu
kalbinin yazdıkları açılınca rasgele bir yerinden
aşkı sevgisi de, sırrı gizemi de
açılır sayfa sayfa

rüzgar gibi geçti denilen sevdaların ardından
ve güneş henüz batmadan

kan çanağına dönmeden gözleri
ve paramparça olmadan yüreği

bir gün gelir uçuşmaya başlar bütün perdeler
öyle bir fırtına dolar ki içeri
sevda alevi kaçmış muma döner kadın
çatlak sesler dökülür, orta yerine keyifli zamanların
yürek susar
ve unutulur sözleri o meşhur şarkıların

bir rayın üstündedir kadın
tüm geçmişiyile el ele
yürür tren yolunda
tam makas yerine adımlar kala
aniden bir ray cıvatası somunundan fırlar da
şiddetle sarsılır içindeki vagonlar
yoldaki bütün köprüler çöker sanki
hatırlar ciğerlerinin ustura tatmış acılarını
bakar hayatın gözünün içine hani
ne oldu bize der gibi,
susmuş gibi

adına ne dense densin
bütün ayrılıklar kadına çıkar
fırtınalar akşamüstüne dökülür hiç umursamadan
bir bilse doğum taarruzuna neden tutulduğunu
bu saatte tutan sancıların sebebini
anlamadan , bilmeden
önce yorganı çeker başına
sonra uyku tutmaz
ertelenen nice gülüşler bırakır yarına kadın

tutunsun ister perçemine bir rüzgar
yola çıkarken yağmurdan birkaç tanesi
göğsünü yaralar hançer gibi sınısıcak
kapatır gözlerini o narin elleriyle
gri bulutlarla yatıştır ruhu
dudak izi aramaz ısırıldığı elmada
bir düş yolculuğuyla varır vuslata

gözyaşlarıyla gider
matemle döner kadın

hiç ısınmayan dağlara ,şehirlere hapsolür kadın
gecekondu odalarında yakar aşk hanesini
hasret kalır gündüz aydınlığına
gecelerce yüreğini parçalarken çığlıklar
o nazenin gülüşene
bir acı daha ekler

ay ışığı çarpar yüzüne her gece
ıssız bir vadi gibi soğuyan pencereler
açıldıkça derinleşir yarası
biter bir kadın hikayesi daha
dağılır etrafa boncuklar
kadın yalnızdır
kadın özgürdür artık

redfer